

Forudsigelig, stjernestrøet banalitet

To præstationer pynter på Pernille Fischer Christensens overraskelsesløse, kliché-tunge kammerpilstragedie "En, du elsker"

Af Helle Sihm, filmredaktør på Dagbladens Bureau

Der er rigtig meget galt med og i Pernille Fischer Christensens "En, du elsker", både angående form og indhold: Bl.a. at formen nøje følger indholdet frem for at kontrastere det, hvorved helhedsoplevelsen bliver tung og trist, køligt kedende i al sin forudsigelighed, hvor håbet om én eller anden form for overraskelse eller originalitet først slipper op under selve den vildt usandsynlige slut-apoteoses sukkerdrivende feel-good-finale.

Historien er så simpel og velkendt som en ugebladsnovelle, men alligevel fyldt med u-logik: Den vilde, verdensberømte, svenske singer-songwriter Thomas Jacob tager fra sin Los Angeles-base til Danmark for at indspille en ny plade. Begrundelsen: Hans livslange veninde og producer, Molly, er dansk og arbejder helst i Danmark. Men hvorfor har han så en dansktalende datter i Danmark? Denne danske datter er en iskold, hadsk, usympatisk "bitch", der ligner og opfører sig som en succesfuld karrierekvind, men er en uforbederlig narkoman. Skæbnen rammer brat og hårdt, - ændrer tre liv totalt, så nu står rock'roll-bedstefar med et ensomt, ulykkeligt, angst, men yderst velopdraget og musikalsk barnebarn på et slot i det landlige Sjælland.

Gæt lige, hvordan en traumatiseret 11-årig passer ind i rock-stjerne-livet, og gæt så lige, nej, det er helt unødigt at gætte, så fortærsket og forudsigelig er udviklingen. Og da denne dystre, sorgtunge kammerpils-tragedie er fortalt i dystre, kolde farver forløbende i langsom, tung klippertyme, er der ikke meget andet at gøre end ærgres, skuffes og nedtrykkes.

Der er dog et par store, fine skuespil-præstationer at frydes over: Intense, testosteron-dampende Mikael Persbrandt, som altså også kan synge!, er perfekt som den vilde, kontakt-sky, egocentriske verdensstjerne, der forandres og forbedres af samværet med og ansvaret for barnebarnet; og Sofus Rønnow er et gennemægte naturtalentfuldt fund til drengen Noa. Spillet mellem disse to opløfter, imponerer og fyldestgør, men – som med handlingen og hele filmen – det rører ikke. Synge kan Trine Dyrholm som bekendt også, men hverken stemme-, skuespil- eller udstrålingsmæssigt får hun lov at udfolde sig her: Trods rollen som udøvende verdensstjerne-producer begrænses og dæmpes hun urimeligt af både den dunkle belysning, de kønsløst triste kostumer og rollens lidenhed. Der skal noget til at leve op til og dæmpe op for Persbrandts bragende nærvær og personlighed; Dyrholm ville kunne, men får ikke lov. Engelske (hun burde vel være amerikansk, da Jacob bor og arbejder ud fra Los Angeles?) Eve Bests rolle som alt ordnende, engletålmodig, lesbisk manager tjener blot til at understrege superstjernens hensynsløst uempatiske selvoptagethed.

Filmholdet har været utroligt heldigt med optage-vinteren: Den er yderst u-dansk, med masser af sne, is og klar kulde til understregning af den frysende kuldslåede stemning, instruktøren har ønsket - eller i hvert fald skabt. Forventningerne til Fischer Christensens efterfølger til den overrumplende "En soap" og den smertende "En familie" var store - og bliver slemt skuffede.

Fakta om filmen:

Titel: En du elsker (Danmark 2014)

Instruktion: Pernille Fischer Christensen

Manuskript: Pernille Fischer Christensen, Kim Fupz Aakeson

I rollerne: Mikael Persbrandt (Thomas Jacob), Trine Dyrholm (Molly Moe), Birgitte Hjort Sørensen (Julie), Sofus Rønno (Noa), Eve Best (Kate), Lourdes Faberes, Peter Frödin, Thomas Hwan

Tilladt for børn over 11 år

Længde: 1 time og 35 min.

Dansk biografpremiere d. 24/4 2014

Distribution: Nordisk Film

<http://www.scope.dk/film/9563-en-du-elsker>

<http://www.imdb.com/title/tt2659512/>